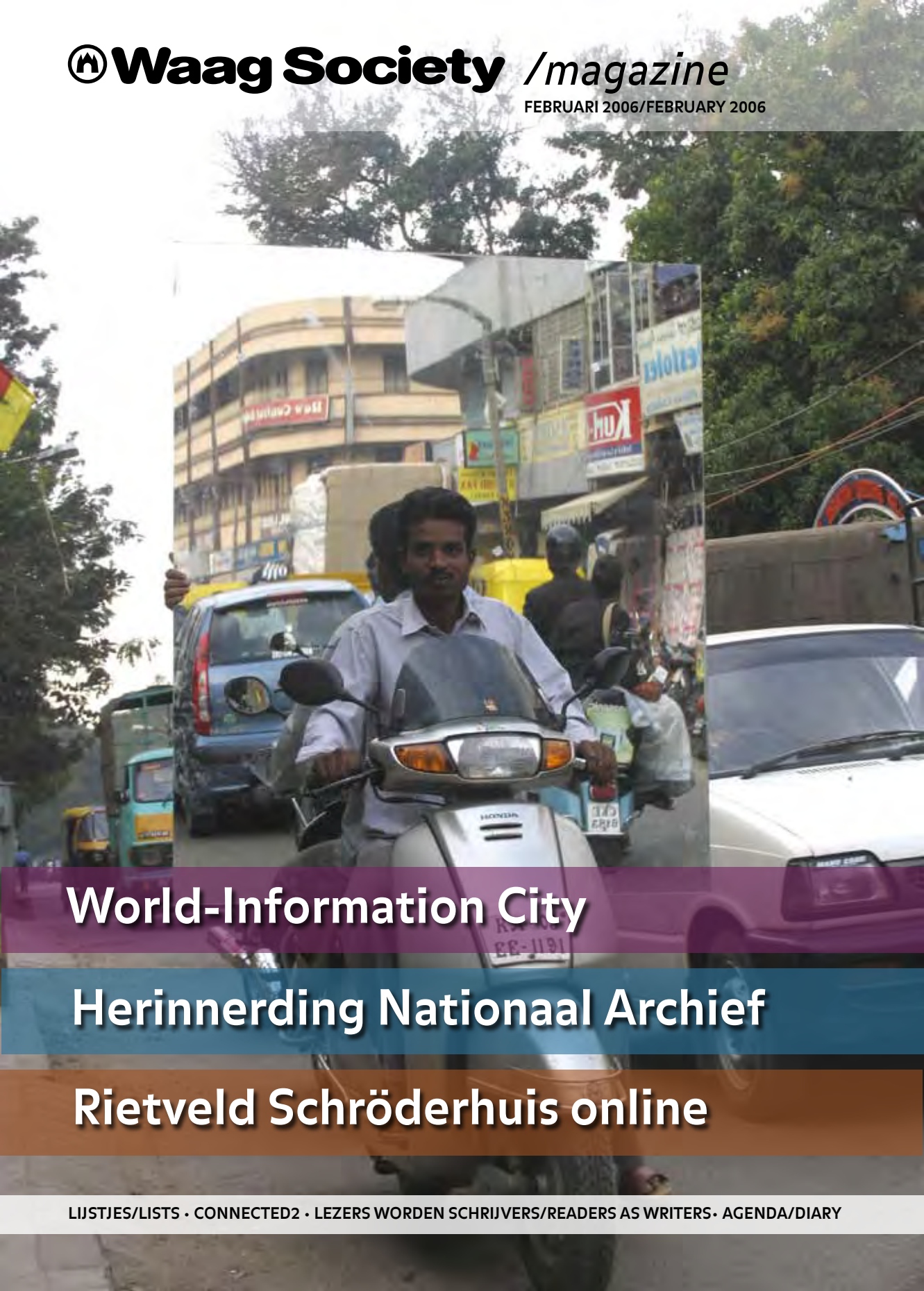

A photograph of a man with a mustache, wearing a light blue button-down shirt, riding a silver scooter towards the camera on a busy street. In the background, there is a blue car, a yellow auto-rickshaw, and a multi-story building with various signs, including one for 'KUMI'. The scene is set in an urban environment with trees and other vehicles visible.

World-Information City

Herinnerding Nationaal Archief

Rietveld Schröderhuis online

INTRODUCTION /Introduction

Waag Society opereert in een sector waar begrippen een kort leven beschoren zijn. Wie heeft het nog over Virtual Reality? Of over de digitale snelweg? Hopeloos achterhaald, terwijl het nog niet zo lang geleden het hipste van het hipste representeerde.

Het buzzword van 2005, de 'creatieve industrie', ingezet door Richard Florida's boek 'the rise of the creative class' uit 2002, gaat het komende jaar door met de opmars, terwijl begrippen als Web 2.0 en 'locative media' aan de zijlijn aan het vechten zijn voor hun bestaan. Wanneer er te opzichtig wordt geflirt met een begrip gaat het fout.

Dit jaar bestaat Waag Society 10 jaar en in die periode hebben we heel wat hotwords de revue zien passeren. Maar ook wijzelf zijn van naam veranderd. Onder de naam Maatschappij voor oude en nieuwe Media, startten we in een bescheiden opzet in 1996, toen het internet een nieuw fenomeen was en de bubble nog opgeblazen moest worden. Inmiddels, een bubble aan flarden en nog een aantal mijlpalen verder heten we Waag Society. En het begrip Nieuwe Media is een sleetse uitdrukking geworden.

Toen we begonnen was het internet een avontuur. Niemand wist hoe het zich zou ontwikkelen, zelfs niet of het zich zou ontwikkelen. We voelden ons deel van die ontwikkeling. De medialabs droegen en dragen in belangrijke mate bij aan de ideevorming rond nieuwe communicatietechnologie. Maar ook de medialabs hebben een ontwikkeling doorgemaakt. Sommige (Dublin) bestaan niet meer, andere (MIT, Boston) hebben zich ontwikkeld tot respectabele, haast mythische instellingen.

Waag Society slaat dit jaar een nieuwe weg in: we verhuizen voor een deel naar pakhuys de Zwijger op de Oostelijke Handelskade. Behalve dat we een deel van onze 'gewone' activiteiten ernaartoe verhuizen

beginnen we een nieuw avontuur: het Mediagilde, een combinatie van post-HBO opleiding en werkplaats. In deze vorm nog maar zelden vertoond. En dus echt iets voor ons. We zullen het komende jaar achteruitblikken naar wat we allemaal voor elkaar hebben gekregen in de tien jaar dat we bestaan, en dat hoort ook bij een jubileum. Maar er zijn uitdagingen genoeg. Dus kijken we vooral vooruit: want daar gebeurt het, al jaren.

Waag Society works in a sector where expressions lead relatively short lives. Who talks about 'virtual reality' nowadays? Hopelessly obsolete – but not so long ago it was the epitome of cool.

The catchphrase of 2005, 'creative industry', was first turned in Richard Florida's 2002 book The rise of the creative class, but it is still hot - while 'Web 2.0' and 'locative media' are already struggling to survive. Too much heat can damage the cool factor.

This year Waag Society celebrates its 10th birthday. We have used a lot of buzz words over the last decade, and we changed our own name, too. We began modestly enough as the 'Society for Old and New Media' in 1996 when the internet was new and the bubble hadn't even been blown. Today the bubble has burst, we are called Waag Society - and the image of new media has faded somewhat.

When we started out, the net was one big adventure. Nobody knew how it would develop, but we felt part of that development anyway. Media labs were contributing to ideas about new communication technologies. But they, too, evolved. Some no longer exist (Dublin), while others have become respectable, almost mythical organizations (MIT, Boston).

In 2006 Waag Society will be expanding into Pakhuys de Zwijger, a former warehouse in Amsterdam's newly developed harbour area. We also start a new adventure there; the Mediaguild, a combination of postdoctoral education and studio. A relatively new concept.

This year we will be looking back on what we have achieved. That's what jubilees are about, after all. But for now we have plenty of challenges on our hands. And we're looking forward, mostly, because that's where it's happening, for years...

INHOUD /Contents

Bangalore, World-	
Information City	p. 3
Radio-artist in residence	p. 7
Nationaal Archief:	
'Herinnerding'	p. 8
Lijstjes/lists	p. 10
Rietveld Schröderhuis	p. 12
Connected2	p. 17
De Nieuwe Reporter:	
Lezers als schrijvers	p. 19
Nieuws/news	p. 22
Agenda/diary	p. 24

COLOFON

WAAG SOCIETY MAGAZINE
No. 3, februari/February 2006

Waag Society
Nieuwmarkt 4
1012 CR Amsterdam
T | +31 (0)20 5579898
F | +31 (0)20 5579880
E | society@waag.org
<http://www.waag.org>

Medewerkers aan dit nummer/
Contributors to this issue:
Marie-José Klaver, Sabine Niederer,
Margreet Riphagen, Floor van
Spaendonck
Redactie/editor: Sam Nemeth
Vertalingen/translations:
Annie Wright
Opmaak/layout: Ron Boonstra
Drukker/printer: Fokker, Amsterdam
Omslag/on the cover: Spiegelvervoer/
moped mirror (foto/photo: Paul Keller)

Vickram Krishna's residency en World-
Information.org worden ondersteund
door het EU-India Economic Cross cultural
programme van de Europese Unie.

© Waag Society 2006

Mits niet anders vermeld is de Creative
Commons Naamsvermelding-GelijkDelen
Licentie Nederland 2.5 van toepassing op
dit werk.

Except where otherwise noted the contents
of this magazine are published under the
terms of the Creative Commons Attribution-
ShareAlike Licence 2.5 Netherlands.

BANGALORE GALORE

Floor van Spaendonck bezocht World-Information
City in Bangalore, een internationaal festival in Azië's
snelst groeiende wereldstad.

Floor van Spaendonck visited the World-Information
City in Bangalore, an international gathering in Asia's
fastest growing metropolis.

Foto/photo: Paul Keller

World-Information City: ooggetuigeverslag van een stedelijke transformatie

door Floor van Spaendonck

VERLOREN TUINSTAD

Bangalore, beter bekend als het Silicon Valley van India, is hard bezig om een tweede Singapore te worden. De stad wordt in de reisgidsen aangeduid als verloren tuinstad, een doorgangszone waar niet veel te beleven valt, maar inmiddels is er een waanzinnige transformatie aan de gang en groeit de stad uit zijn voegen. Terwijl het verkeer in de straten de hele dag vast staat komen er 300 nieuwe auto's per dag bij. Bangalore is dan ook de snelst groeiende stad van Azië. Voor de New York Times-columnist Thomas Friedman is de nieuwbakken Indiase metropool het bewijs dat globalisatie geslaagd is, voor anderen een reden om bij elkaar te komen en de stad kritisch te bekijken.

Wat is waarheid in deze mythische groeistad, is de sociale dynamiek van de stad veranderd, is het IT-sprookje waar en wat is de rol van de informatiesamenleving? Naar aanleiding van deze vragen vond in november 2005 in Bangalore World-Information City plaats, een combinatie van conferentie, expositie, workshops en stedelijke interventies van diverse kunstenaars. De organisatie was in handen van het Alternative Law Forum uit Bangalore, het Weense Public Netbase, Sarai uit New Delhi en Waag Society.

CONFRONTATIES

Vrijdagavond 11 november reis ik af naar Bangalore om getuige te zijn van een week vol confrontaties met de Indiase cultuur, ontmoetingen met kunstenaars, theoretici en vooral Bangalore. Centraal in het festival staan de informatiemaatschappij en stedelijke verandering.

Het festival is nog niet begonnen en dus help ik in het weekeinde mee met de opbouwwerkzaamheden op verschillende plekken in de stad. Een Parsi Feesttempel, de Filmacademie, het splinternieuwe Goethe-instituut en het stadspark maken allemaal onderdeel uit van het festival en er moet overal een hoop gebeuren.

De voorbereidingen zijn een goede kennismaking met de stad; er is veel verkeer, de naam 'tuinstad' is terecht en tegelijkertijd proef je de luchtverontreiniging. Wat ook opvalt zijn de tegenstellingen van armoede, rijkdom, cultuur en religie en een nadrukkelijke aanwezigheid van IT-bedrijven als Dell, Microsoft, Google en hypermoderne gebouwen (India-style).

GOOD QUESTIONS

De opbouw van een kritische expositie over de informatiemaatschappij die eerder in de steenkoude Amsterdamse Oude Kerk te zien was werd nu opgezet in een liefelijk stadspark. Pal gelegen naast een Indiase Efteling met honderden kinderen werkt een expositie in de buitenlucht met onder andere uitleg over het spionagenetwerk Echelon vervreemdend, maar aan de andere kant is de informatie erg op zijn plaats omdat het wonderlijke en soms onvoorstelbare gegevens betreft over onze gecomputeriseerde en gemedialiseerde maatschappij.

Buiten het park waren de drukke doorgangswegen voorzien van advertenties, muurschilderingen en postercampagnes om het festival aan te kondigen maar ook om zaken aan de orde te stellen. De Duitse kunstenaar Sebastian Lütgert stelde met zijn campagne 'Good Questions' negen kritische vragen over intellectueel eigendom. In Nederland zouden deze advertenties opvallend aanwezig zijn maar in het drukke straatbeeld

van Bangalore moet je echt opletten om er notie van te nemen, overal hangen advertenties, vol kleur met schreeuwerige teksten waardoor er vrij snel informatie-moeheid optreedt. In de Indiaase context vraag je je wel af wat de impact is van de vragen van Sebastian.

WORLD INFO CITY TV

Rijdend in een riksha, voorzien van een World-Information City advertentie, kon het zomaar gebeuren dat Waag Society-collega Paul Keller langs fietste. Met videocamera op het stuur scheurde de oud-fietskoerier door de stad om het lokale tv-project World Info City TV van materiaal te voorzien. Dagelijks werden er op het lokale TV-netwerk programma's uitgezonden over de informatiekwesties in de stad. Dit lokale TV-project kwam spontaan in de aanloop naar het festival van de grond en dat kenmerkt ook de opzet van het festival: veel deelnemers die zelf initiatieven ondernemen, zich laten inspireren door de stedelijke omgeving en daar kritisch mee omgaan.

LICHTSCHAKELAAR

Ondanks een weekeinde vol ontmoetingen met deelnemers en

Het lichtknopje en het wapperende affiche/
The light switch and a fluttering film poster

verkenningen in de stad levert de eerste dag van het festival verassingen op. De verschillende locaties worden gebruikt om de werken te tonen van de kunstenaars. De Melrose Place-video van de Duitse kunstenaar Christoph Schäfer wordt vertoond in de Parsi feesttempel, kritische speeches of geluidsinstallaties zijn er rond de filmacademie. Ik verbaas me over 'changes of state' van Ashok Sukumaran, kunstenaar uit Mumbai. Het is een, ook bij de buurtbewoners, populair kunstwerk bij een van de oudste bioscopen in Bangalore, de Eligin Talkies. Een simpele lichtschakelaar aan de buitenmuur zorgt ervoor dat de voorbijgangers licht en een wapperende filmposter kunnen manipuleren, maar waarom? Invloed van het publiek op de openbare ruimte? Het lijkt erg eenvoudig maar de werking heeft uiteindelijk een geweldig effect. De hele buurt is gefascineerd door het lichtknopje en de mogelijkheid om iets toe te voegen aan de werkelijkheid van alledag.

SLACHTOFFER VAN DE GLOBAL WORLD

Oostenrijkse, Indiase en Nederlandse kunstenaars, programmamakers, mediatheorici verzamelen zich in het midden van de week voor de 2-daagse conferentie in de theaterzaal van de Indiase Efteling. Gelukkig zijn er veel mensen uit Bangalore met kritische interesse voor de ontwikkelingen van de stad en oog voor de realiteit van politiek en samenleving. Hoogtepunten van de conferentie zijn de case-studies uit de praktijk, waaronder Kashief Shawar uit Bangalore die vertelt over zijn eigen tv-station waar dagelijks reportages en talkshows werden uitgezonden. Dit lokale tv-station maakte gebruik van een van de kabelnetwerken die Bangalore rijk is. Het succes van het station werd een doorn in het oog van de exploitant vanwege de concurrentie met de grote zenders waar-

door het contract eenzijdig werd opgezegd, er zijn geen uitzendingen meer mogelijk. Schrijfster/milieu-activiste Arundhati Roy is ook een van de deelnemers en blijkt een ware ster-status te hebben. Verbaasd over zoveel aandacht ga je blijkbaar erg kritisch luisteren wat iemand dan te zeggen heeft. In haar geval was dat het neerzetten van India als slachtoffer van de global world. En dat is niet zo'n enorme klus. Maar mij ging het iets te ver toen ze als oppositievoerder zei dat wanneer een van haar vrienden of medestanders in de politiek gaat en dus verantwoordelijkheid neemt, deze persoon heeft afgedaan. Machtswellust is het enige leitmotiv dat mensen in de politiek kan drijven, aldus Arundhati Roy. Een wel heel simplistische kijk op de politieke werkelijkheid.

EXCURSIES

De stad bestuderen betekent natuurlijk ook excursies. De bus-tocht naar een radioproject buiten de stad en de tour in de stad zaten beide tjokvol. Met name het laatste uitstapje, begeleid door Solly Benjamin, gaf veel stof voor discussie. Tijdens de toer gaf hij aan waar de stedelijke ontwikkelingen in Bangalore plaatsvonden en ook ontkrachtte hij het beeld van Bangalore als Indiase Silicon Valley. De tocht naar het 'community radio project number 20' was indrukwekkend. In het dorpje Budikote is een onafhankelijk radiostation opgezet en de bevolking is getraind in het zelf maken van radioprogramma's. Informatie over de marktprijzen en lokale nieuwtjes worden dagelijks via de kabel doorgegeven.

In de workshopdag na de conferentie zat ook mijn eigen presentatie. Het Connected-programma van Waag Society was het onderwerp en met een kleine groep

werd er intensief gediscussieerd, goede aandacht.

World-Information City was een bijeenkomst die aantoonde dat in de global village veel issues spelen die wereldwijd raakvlakken hebben. Ik was onder de indruk van de betrokkenheid en de synergie in de groep en kijk uit naar een vervolg. Al was het alleen maar om fascinerend Bangalore verder te onderzoeken. Meer informatie:

<http://world-information.org>

Straatbeelden uit Bangalore en van de 'Indiase Efteling'

Streetlife in Bangalore and an Indian kind of fun fair (foto's/photos: Floor van Spaendonck)

World-Information City

World-Information City; an eye witness account of urban transformation

A MYTHICAL OVERSPILL CITY

Bangalore, which is better known as India's Silicon Valley, is striving to become a second Singapore, and is the fastest growing city in Asia. For the New York Times columnist Thomas Friedman, this new Indian metropolis is the ultimate proof of globalisation's success; for others it is a reason to come together and subject the city to critical scrutiny.

What is the reality of this mythical overspill city? Have the social dynamics changed? Is the IT fairytale true? And what role is played by the information society? On the basis of these issues, the World-Information City was held in Bangalore in November 2005, an event that was a combination of a conference, an exhibition, workshops and urban interventions by various artists. It was organised by the Alternative Law Forum (Bangalore), Public Netbase (Vienna), Sarai (New Delhi) and Waag Society.

CONFRONTATIONS WITH INDIAN CULTURE

On the evening of Fridays 11 November, I travelled to Bangalore to witness a week of confrontations with Indian culture, and meetings with artists, theoreticians and, above all, Bangaloreans. This festival was to focus on the information society and urban change. It had not yet begun, so during the weekend I helped with the preparations at various locations in the city. This work provided an excellent introduction to Bangalore: the heavy traffic and a 'garden city' with the bitter taste of air pollution. I also noticed the contrasts of poverty, wealth, culture and religion, and the emphatic presence of IT companies such as Dell, Microsoft and Google along with hyper-modern, Indian-style buildings.

WORLD INFO CITY TV

While travelling in a rickshaw adorned with a World-Information City advertisement, whom should I encounter but my Waag Society colleague Paul Keller as he cycled past. With a video camera strapped to his handlebars, this former bicycle courier raced through the city, making recordings for the local World Info City TV project. Each day the local TV network would broadcast programs about the city's information issues. This project took off spontaneously during the run-up to the festival, and

was typical of the structure of the entire event: a great many participants who were willing to take the initiative and be inspired by their urban surroundings while maintaining their critical faculties.

LIGHT SWITCH

Despite a weekend spent meeting the other participants and exploring the city, the festival's first day still came as something of a surprise. The various locations were used for exhibiting the artists' work, and I was astonished by 'Changes of State' by Ashok Sukumaran, an artist from Mumbai. This artwork was shown at the Elgin Talkies, one of the oldest cinemas in Bangalore, where it was popular with everyone including the local residents. A simple light switch had been attached to the outside wall that allowed passers-by to manipulate the light and a fluttering film poster. But why? So that the public could influence the public space? The means were simple but the effect was extraordinary. The entire neighbourhood was fascinated by the light switch and the potential to add something to everyday reality.

VICTIM OF THE GLOBAL WORLD

The writer/environmental activist Arundhati Roy was also one of the participants, and it turned out that she was something of a star. Astonished by

the level of interest, I listened critically to what she had to say. It consisted of describing India as the victim of the global world. This was hardly rocket science but, so far as I was concerned, she went a little too far when, as opposition leader, she stated that she rejected any of her friends or supporters who entered politics and thus assumed responsibility. Arundhati Roy feels that tyranny is the only motive for entering politics, which is an extremely simplistic view of political reality.

My own presentation was held during the workshop day that followed the conference. The subject was Waag Society's Connected! Program, which was eagerly discussed by a small but attentive group.

World-Information City was a gathering that demonstrates that in the global village there are many issues with common ground throughout the world. I was impressed by the group's involvement and synergy, and am looking forward to the sequel, if only for the opportunity of continuing my exploration of the fascinating city of Bangalore.

Further information:

<http://world-information.org>

Poster designed by Ulrike Brueckner

Foto/photo: Sam Nemeth

Eén van de extra's van de Waag: iemand van 'buiten' wandelt het gebouw in en maakt gebruik van de faciliteiten. De artist in residence stelt zich voor en integreert in meer of mindere mate. Na een tijdje laat de betreffende persoon ons verstand staan van bijvoorbeeld een presentatie, expositie of performance. Soms briljant, vaak interessant, altijd onvoorspelbaar. Vervolgens poetst de kunstenaar in kwestie de plaat: pffft... wég. Wat rest zijn wat foto's, een tekst of een filmpje.

In de maanden februari en maart is Vickram Crishna te gast bij Waag Society. Vickram is

ingenieur en heeft in India en daarbuiten een respectabele staat van dienst als journalist, kunstenaar en theoreticus. Hij houdt zich de laatste jaren bezig met radio. Kern van het idee dat hij in de Waag gaat uitwerken is dat openlucht-evenementen ook via een FM-radiozender versterkt kunnen worden.

Het geluid van bijvoorbeeld een concert wordt uitgezonden op de FM en een aantal goedkope radio's, verspreid over het terrein spelen het af. De kwaliteit schijnt verbluffend te zijn. Waag Society zou zichzelf verloochenen als we hier geen digitale draai aan zouden geven. Hoe, wanneer en waarom is nog niet bekend. Houd onze nieuwsbrieven en de website in de gaten.

<http://www.radiophony.com>

Vickram Crishna

One of Waag Society's regular extras: someone from 'outside' enters the building and uses the facilities. The new Artist In Residence introduces him or herself and settles in, more or less. Just when we have got used to them they amaze us with a presentation, exhibition, installation or performance.

In February and March 2006 our guest is Vickram Crishna. Vickram is an engineer and works as a journalist, artist and theorist. His focal point is radio. At Waag Society he will develop an open air event that will be amplified through FM radio. For instance, an open air concert will be broadcast on FM, using cheap FM radios to deliver the sound. The quality is said to be amazing. We would not be Waag Society if we didn't add a digital twist... but how, where and when is not yet fixed. Keep an eye on our newsletters and the website...

<http://www.radiophony.com>

HERINNERDING nationaalarchief

Vlakbij het Haagse centraal station bevindt zich het Nationaal Archief, een instelling wier naam weinig publieks-vriendelijkheid doet vermoeden. Je gaat nou eenmaal niet voor je lol een middagje met de kinderen naar een archief om eens lekker rond te neuzen.

Maar het Nationaal Archief is van ons allemaal, het is de vergaarbak van ons nationale collectieve geheugen. En er valt heel wat te zien: er is een flinke collectie van het filmmuseum, maar ook verder terug in de tijd is er een hoop te vinden. En allemaal op een eenvoudige manier op te zoeken. Je raakt al gauw wegwijs, ook als je geen verstand hebt van archieven. Dat Waag Society samenwerkt met het Nationaal Archief is niet verwonderlijk. Het gaat tenslotte om erfgoed. Ons uitgangspunt is dat erfgoed iets subjectiefs is dat door mensen gemaakt wordt in plaats van een onveranderlijk, objectief gegeven. En dat is met name van toepassing op het Nationaal Archief.

Michiel van de Ros werkte nog maar kort bij Waag Society toen hij met een team aan het Herinnerding begon, een combinatie van digitale werkplek en opslagmedium voor bezoekers van het NA. Enthousiast vertelt hij over het project waar hij het systeem voor bouwde.

Wat bracht het NA ertoe om een Herinnerding te laten maken?

Michiel: "Het Nationaal Archief is een instelling die een hoop te bieden heeft. En dus trekt het ook interessante mensen aan. Ik heb dat zelf ook meegemaakt toen ik er aan het werk was: je zit ergens

en na vijf minuten raak je al met iemand aan de praat die zelf ook dingen verzamelt of een hobby-project is gestart met een archief. Het NA wilde die schat aan bronnen een plaats geven. Het is niet alleen interessant voor het archief om inzicht te krijgen in de bezoekers maar ook aardig voor de bezoekers zelf om elkaar te leren kennen.

De directe aanleiding was overigens een verbouwing waarbij een van de wensen van het Archief een digitale leestafel in de centrale ontvangsthuis was. Want het Herinnerding biedt een combinatie van verschillende functies."

Wat is het Herinnerding eigenlijk?

"Het is een multimediameubel, een tafel met vier beeldschermen en toetsenborden waarmee je kunt internetten maar je kunt ook op een eenvoudige manier tekst en beeld invoeren. Tekst kun je gewoon typen en beeldmateriaal kan gescand worden. Bezoekers zetten hun eigen verhaal op de website, als je het inscant en je drukt op de knop, staat het ook

direct op de site. Een idee van ons was aan te sluiten bij de digitale beeldbank van het Nationaal Archief. Je kunt dus ook filmpjes en foto's uit het archief via de site bekijken."

Wat waren de eisen van het Nationaal Archief?

"Toegankelijkheid was een eis, mensen met nauwelijks of zelfs geen computerervaring moeten de site kunnen gebruiken. Ook moest de site voor moeilijk lezenden te volgen zijn. En natuurlijk dienden we aan te sluiten bij de huisstijl van het Nationaal Archief."

Wordt er veel gebruik gemaakt van het Herinnerding?

"Dat valt op het moment wat tegen. Het is een moeilijke doelgroep en mensen moeten er nog aan wennen. Binnenkort neemt het NA het Herinnerding op in rondleidingen en dan worden mensen ook van tevoren gewezen op de mogelijkheid materiaal in te scannen zodat ze wat mee kunnen nemen van thuis."

Foto/photo: Ismene Straver

Kende je het Nationaal Archief voor je aan deze klus begon?

"Nou, ik heb een familielid dat in de VS bij het Nationaal Archief in Washington DC werkt. Het wordt daar overigens heel serieus genomen, er is een wet die voorschrijft dat burgers allerlei zaken moeten kunnen opzoeken die met hun nationale identiteit te maken hebben. Dus ik was bekend met het concept. Maar toen ik er voor het eerst kwam was ik wel onder de indruk: het is een grote instelling met enorm veel zeer interessante dingen. Leuk om iets voor te maken dus..."

<http://www.herinnerding.nl>

Openingsscherm van Herinnerding bij het Nationaal Archief. Bezoekers kunnen er voor kiezen eerst een meegebracht document te scannen of iets op het internet op te zoeken.

Splash screen of 'Herinnerding' at the National Archive.

Visitors have the choice to scan a document first or to open an internet connection.

'Rememberthing'

Close to The Hague's Central Station is the Dutch National Archive, an organisation with hardly the most inviting of names. An afternoon spent browsing an archive with the kids may not sound like fun, but the National Archive belongs to all of us and is the repository of our collective memory. And there's a lot to be seen: a considerable collection from the Film Museum along with plenty more to be discovered from earlier eras. What's more, it's easy to look for things, and you will soon get the hang of it even if you don't understand the first thing about archives.

The fact that Waag Society is working with the National Archive should come as no surprise. It's ultimately all about heritage. Our point of departure is that heritage is something subjective that is made by people instead of an unchanging, objective given. And that particularly applies to the National Archive.

Michiel van de Ros had only just started working at Waag Society when he and a team embarked on the 'Rememberthing': a combination of a digital workplace and a storage medium for NA visitors. He was enthusiastic about the project, for which he built the system.

Why did the NA decide to make a 'Rememberthing'?

Michiel: "The National Archive is an organisation with a lot to offer. So it also attracts interesting people. This was something I noticed when I was working there: you're sitting there and after five minutes you find yourself chatting to someone who also collects things or has set up a hobby project with an archive. The NA wanted to create a place for that wealth of sources. It was both interesting for the archive to gain insight into its visitors and a great opportunity for the visitors to get to know each other. However, the immediate reason was renovations where one of the Archive's wishes was to have a digital reading table in the central reception area. And here the 'Rememberthing' is able to offer a combination of different functions."

What is a 'Rememberthing'?

"It's a multi-media piece of furniture: a table with four monitors and keyboards where you can internet, and enter text and images in a simple way. All you have to do is type in the text and the visual material can be scanned. Visitors can add their own stories to the website; once you've scanned it and pressed the button, it will immediately appear on the site. One of our ideas was to create a connection with the National Archive's digital image bank, so you can also use the site to view films and photos from the archive."

What were the National Archives' requirements?

"Accessibility was a requirement; people with little or no computer experience had to be able to use the site. It also had to allow for people with reading difficulties. And of course we had to reflect the National Archive's corporate identity."

Is the 'Rememberthing' being used a lot?

"Not that much right now. It's a difficult target group and people are still getting used to it. In the near future, the NA will include the 'Rememberthing' in its tours, and people will also be told in advance about the possibility of scanning material so that they can bring stuff with them from home."

Were you familiar with the National Archive before you began working on this project?

"Well, I have a relative in the US, who works at the National Archive in Washington DC. It's taken very seriously there; there's a law that prescribes that citizens must be able to look up all kinds of things to do with their national identity. So I was familiar with the concept. But I was really impressed when I went there for the first time. It's a large organisation with a great many extremely interesting things. It was a great experience to be able to make something."

<http://www.herinnerding.nl>

LIJSTJES

door Sabine Niederer

Het leukste van een nieuw jaar vind ik de lijstjes over het jaar daarvoor. Alle trends en gebeurtenissen zijn na te lezen in overzichtelijke specials, fotobijlagen, interviews met experts en toekomstvoorspellingen van de trendscouts. Het prettige van internet is dat die lijstjes nu beter, completer en makkelijker vindbaar zijn geworden, en er worden nieuwe vragen in beantwoord. Over welke onderwerpen is er het meest geblogd? Welke filmpjes zijn het meest gedownload? Welke celebrity is het vaakst gezocht? Welke online column is het meest gelezen? Welke podcast het meest beluisterd? De lijstjes vormen een goede graadmeter om de trends van afgelopen jaar in één oogopslag te zien. Hier totaal in de geest van High Fidelity wat van mijn favoriete lijstjes met een aantal opvallende winnaars.

Blogpulse doopte 2005 om tot 'The Year That Blogging Evolved' en publiceerde mijn favoriete lijst der lijstjes over de best bezochte blogs, de meest geblogde onderwerpen, de meest geciteerde nieuws features, de meest beschreven personalities (Harry Potter won het nipt van George Bush, met als goede derde Paus Johannes Paulus II). Hoewel sommige blog-critici hun vraagtekens zetten bij de kwaliteit van deze stroom aan amateur-journalistiek, biedt het fenomeen bloggen inzicht in het 'echte nieuws', net als overzichten van zoekopdrachten

Sabine Niederer

via zoekmachines als Google, en Yahoo trouwens.

De best gelezen column van 2005 was 'Unitarian Jihad', van Jon

"My Desert Island, all-time, top five most memorable split-ups, in chronological order: 1) Alison Ashworth, 2) Penny Hardwick, 3) Jackie Allen, 4) Charlie Nicholson 5) Sarah Kendrew. These were the ones that really hurt. Can you see your name in that lot, Laura? I reckon you'd sneak into the top ten, but there's no place for you in the top five; those places are reserved for the kind of humiliations and heartbreaks that you're just not capable of delivering."

Citaat uit/Quoted from: High Fidelity, Nick Hornby (1995).

Caroll, waarin hij op satirische wijze ageerde tegen terrorisme en religieus fanatisme. Het meest beluisterde online audiofile was het aangrijpende interview met de burgemeester van New Orleans Ray Nagin. De meest geraadpleegde Wikipedia definities waren 'podcast' en 'podcasting' (met een grappige 5e plaats voor de term 'wikipedia', opgezocht in de wikipedia!). Podcasting is in 2005 al dermate ingeburgerd, dat Bureau Renkema de kans

greep om te komen met de Gele Oordoppen, een award voor de slechtste podcast van 2005. Op nummer 1 van zoektermen in de zoekmachines: 'tsunami', die overigens eind 2004 plaatsvond. En een bijzondere Amsterdamse notering in internationale lijstjes is de vermelding van Job 'hate buster' Cohen in het lijstje van Helden van 2005 volgens Time Magazine.

Ook interessant blijft de (in 2005 veel bekeken) lijst van de 10 meest schadelijke boeken van de 19e en 20ste eeuw, volgens Human Events Online. Met stip op 1: het Communistisch Manifest van Karl Marx en Friedrich Engels uit 1848. Gevaarlijke jongens die communisten. (Twee was 'Mein Kampf' van Hitler (1925-26), drie 'Quotations from Chairman Mao', Mao Zedong 1966.)

Dan de muzieklíjstjes. Pitchfork-media kiest als het beste album van 2005 'Illinois' van Sufjan Stevens. En ze hebben een top 5 van clips die allemaal het bekijken waard zijn. Beste label volgens de kenners: Secretly Canadian (van o.a. de op veel lijstjes hoog genoteerde band Antony & the Johnsons). Absoluut de moeite waard is de '2005 record haiku marathon' van Stylus Magazine, en hun 'top 10 filthiest songs ever' (Engelstalige songs), met op

nr. 1: Sister, van Prince. Maar wat zijn muzieklíjstjes zonder VPRO's 3voor12, die met haar 'Guinness Book Of Recordings 2005' en 'Koffiedikkijken 2006' een mooie rij lijstjes van muziekkenners heeft gegenereerd.

Mark Frauenfelder, de oprichter van het immens populaire web-magazine Boing Boing (nr. 1 op de lijst van 2005 meest gelezen Blogs) maakte voor LA Weekly een lijst van '5 wonderful things'. Zijn nr. 1 wil ik jullie niet onthouden: 'oddio', de afkorting van 'odd audio', het underground antwoord op de iTunes Music Store, bijzondere internationale muziek, vrij van digital rights management (een rel waarmee Sony overigens ook hoge ogen gooit in menig online lijstje). Zijn tip: google 'oddio' en er gaat een wereld aan muziek voor je open, volgens Frauenfelder zelfs een waar "smorgasbord of auditory delight".

Ook in de eerste week van januari werd er natuurlijk weer volop geblogd en gezocht online. De meest gebruikte zoekterm via Google is zo prachtig banaal dat ik hem zelf niet had kunnen verzinnen. Weight Watchers stond op 7, maar met stip op nummer 1 de zoekterm: 'new year 2006'.

(Met dank aan Auke Touwslager en Theo Ploeg voor hun favoriete lijstjes).

Geraadpleegde lijstjes/Consulted lists:
www.blogpulse.com/blogs2005
boingboing.net
www.bright.nl/de-gele-oordoppen
www.businessweek.com
www.forbes.com

Lists

As far as I'm concerned, the best thing about a new year are the lists about the old one. You can check out all the trends and events in conveniently arranged specials, photo supplements, interviews with the experts, and future predictions from the trend scouts. The great thing about the internet is that these lists have now become better, more complete, easier to find, and they answer new questions. What are the most blogged subjects? Which films are the most frequently downloaded? Who is the most googled celebrity? Which on-line column is the most popular? What is the top podcast? These lists form an effective yardstick so that the trends of the last year can be taken in at a single glance. Here, in the spirit of High Fidelity, are some of my favourite lists with a number of striking winners.

Blogpulse proclaimed 2005 to be 'the Year When Blogging Evolved', and published the mother of all lists of the most popular blogs, the most frequently blogged subjects, the most quoted news features and the most written-about personalities (where Harry Potter pipped George Bush to the post, with Pope John Paul II as a well-run third). Although some blog critics question the quality of this stream of amateur journalism, the blogging phenomenon provides insight into the 'real news' as do, for that matter, the surveys of searches via search engines such as Google and Yahoo.

The best-read column of 2005 was Jon Carroll's 'Unitarian Jihad', in which he campaigns satirically against terrorism and religious fanaticism. The most popular, on-line audio file was the moving interview with Ray Nagin, the mayor of New Orleans. The top Wikipedia search terms were 'podcast' and 'podcasting' with, in a comical 5th place, the term 'wikipedia' itself! Podcasting became so established in 2005, that Bureau

www.google.com/press/zeitgeist.html
www.humaneventsonline.com
www.kindamuzik.net
www.laweekly.com
www.nytimes.com/
www.stylusmagazine.com
www.time.com/time/europe/hero2005/cohen.html
www.yahoo.com
news.yahoo.com

Renkema jumped at the opportunity to introduce its Gele Oordoppen ('Yellow Ear Plugs'), an award for the worst podcast of 2005. The top search engine term was 'tsunami', an event that actually happened at the end of 2004. Even Amsterdam gets an honourable mention in the international lists with Job 'Hate Buster' Cohen, who was included in Time Magazine's Heroes of 2005. Then there are the music lists. Pitchforkmedia chose the album 'Illinois' by Sufjan Stevens as the best album of 2005. They have also drawn up their top five clips, all of which are well worth viewing. Definitely worth the trouble is Stylus Magazine's 2005 record haiku marathon along with its Top 10 Filthiest Songs Ever with 'Sister' by Prince in first place. Mark Frauenfelder, the founder of the immensely popular web magazine Boing Boing (and the Top Blog of 2005), drew up a list of five 'wonderful things' for LA Weekly. His 'Top of the Pops' is 'oddio': the abbreviation of 'odd audio' and the underground answer to the iTunes Music Store. It consists of an extraordinary selection of international music, which is free of digital rights management. (As a result, Sony would stand an excellent chance of making many of the on-line 'Worst Quarrels' lists). Frauenfelder's tip is to google 'oddio', and a world of music will unfold before your very eyes. He describes it as a veritable "smorgasbord of auditory delight". Naturally, it was back to blogging and searching by the first week of January 2006. Google's most popular search term is so wonderfully banal, I couldn't have invented it even if I'd tried. While Weight Watchers were in a lowly seventh place, up there at the top was the term 'New Year 2006'.

(With thanks to Auke Touwslager and Theo Ploeg for their favourite lists).

The lists that were consulted can be found at the end of the Dutch text.

RIETVELD SCHRÖDERHUIS

VIRTUEEL

eerste echte bouwwerk van Rietveld

Openingscherm van www.rietveldschroderhuis.nl. Hier kan voor een taal en basiskleur gekozen worden (artwork: Janine Huizenga).

Splash screen of www.rietveldschroderhuis.nl. Here one can choose a language (English or Dutch) and a basic colour (artwork: Janine Huizenga).

ENGLISH

NEDERLANDS

Rietveld Schröderhuis

Wie er in Utrecht langs loopt heeft waarschijnlijk niet in de gaten dat er een meesterwerk versmaad wordt. Een betonnen constructie die bovendien niet bijster solide aandoet. Toch gaat het hier om een architectuur-icoon: het huis dat Gerrit Rietveld maakte voor maar vooral met Truus Schröder.

De villa aan de Prins Hendriklaan was het eerste echte bouwwerk waar Rietveld zijn naam onder kon zetten. Dat het juist Truus Schröder was die hem hiertoe in staat stelde was geen toeval. Zij was zijn minnares en muze en wilde na een verstikkend huwelijk de ruimte, een ander huis zonder keurslijf. De relatie tussen die twee is is overigens nooit officieel geweest: Rietveld bleef bij zijn vrouw tot aan haar dood. Maar hun verhouding draagt wel bij aan de mythe die het huis omgeeft.

DOORDACHTE GAMMELHEID

Inmiddels is het huis onderdeel van het Centraal Museum dat ook rondleidingen verzorgt en staat het op de erfgoedlijst van de Unesco. Dit gegeven heeft een problematische kant. Rietveld bouwde het huis namelijk niet voor de eeuwigheid. Het was, in zijn ogen, een vingeroefening.

Wie het huis ooit bezocht heeft moet zijn opgevallen hoe gammel sommige delen in elkaar zitten. Een doordachte gammelheid, want Rietveld wilde dat het huis zich aan kon passen aan de bewoners. En hij paste die filosofie zelf actief toe: delen die hem in de weg zaten verwijderde hij zonder omhaal.

Het was dus een huis om in te wonen, en niet om als museumstuk te gebruiken. De rondleidingen die er gegeven worden zijn dan ook behoorlijk belastend. Toen de Mondriaan Stichting samen met het Centraal Museum ging werken aan de digitale ontsluiting van de collectie was het Rietveld Schröderhuis dan ook een ideaal

De online tour: terwijl de video's worden vertoond verschijnt rechtsonder in beeld gerelateerd materiaal uit de databank van de collectie.

Het gerelateerde materiaal wordt in een aangepast scherm getoond. De video pauzeert en kan met een simpele handeling weer verder worden gespeeld.

uitgangspunt voor de innovatieve interface die de Mondriaan Stichting wilde. Waag Society was al vanaf het begin gevraagd te adviseren in het digitaliseringsproces en nam de uitdaging aan een website te maken die er enerzijds een idee zou geven van de ruimtelijkheid, maar die anderzijds ook niet alles in zou vullen zodat er een prikkel blijft het huis in het echt te zien. Dit resulteerde in een veelzijdige multimediasite. Behalve interviews met verschillende kenners,

is op de site een deel van de Rietveld en de Rietveld Schröder collectie te vinden, die nu dus ook digitaal ontsloten is.

BLOED, ZWEET EN TRANEN

Waag Society's Aske Hopman en Janine Huizenga waren betrokken bij het project en zijn duidelijk trots op het resultaat. Hoewel het nogal wat bloed zweet en tranen kostte.

Aske: "De website is een tamelijk zuivere exponent van het Waag Society-denken over erfgoed.

Erfgoed is in onze optiek van iedereen, je moet de kans hebben het je eigen te maken, je verhaal eraan te verbinden. Want dat is de andere kant van onze aanpak: we denken vaak narratief, vanuit het persoonlijke verhaal van mensen." Janine: "Het Centraal Museum schrok dan ook enigszins toen ze de eerste resultaten zagen, hoewel ze het concept en ontwerp hadden goedgekeurd." Aske: "Musea willen hun collectie toch op een objectieve manier presenteren en hebben soms moeite met onze persoonlijke, subjectieve aanpak waarbij je als het ware door de ogen van een bepaalde bezoeker het huis bekijkt."

ONLINE-RADIO

Hoe zijn jullie eigenlijk te werk gegaan?

Janine: "We begonnen met het bedenken van archetypische bezoekers van het huis: voor wie maken we de site nou eigenlijk? Dan krijg je figuren als een kunsthistoricus, een architectuurstudent, een binnenhuisarchitect, een ontwerper. Die hebben we hun verhaal laten doen. Ze belichten dezelfde onderdelen op een andere manier en zo kun je van onderwerp naar onderwerp en van persoon naar persoon springen in de site. Dat werkt blijkbaar: op een intuïtieve manier manoeuvreer je door het huis en kijk je als het ware door de ogen van de vertellers naar het huis."

Maar er is wel een rode draad: de conservator Toegepaste Kunst van het Centraal Museum, Ida van Zijl...

Aske: "Zij is ook de enige die in beeld komt. We hebben er bewust voor gekozen de rest van de vertellers buiten beeld te houden, hun verhaal is onder de beelden van het huis geplakt."

Janine: "Het is bijna online-radio. Je concentreert je op het huis terwijl je bij ieder stuk een andere gids hoort. Het is alsof je

in het huis staat en je een stem in je hoofd hoort: 'wat dacht hij toen hij op die plek stond'. Je laat ook iets aan de verbeelding over en daar hou ik van."

3-D OMGEVING

Hoe keken jullie eigenlijk tegen Rietveld aan voordat je aan het project begon?

Janine: "Als je op de Rietveld Academie hebt gezeten dan moet je wel iets met die man hebben. Het was een held natuurlijk. Aan de ene kant gaat het bij hem heel sterk om het maakbare, het ontwerp dat eerlijk moet zijn, aan de andere kant, en dat zie je in het Rietveld Schröderhuis ook heel sterk, heeft Rietveld ook een imperfecte kant: een deur die op een onmogelijke manier sluit of een kastje dat gewoon reuze onhandig is." Aske: "Ik woon in Utrecht maar was er eerlijk gezegd nog nooit geweest. Rietveld betekende natuurlijk wel wat voor me maar ik ben me er pas werkelijk voor gaan interesseren toen ik met het project bezig was."

Aanvankelijk dacht ik dat er werkelijk een 3D-omgeving gemaakt zou worden, een echte virtuele rondleiding dus.

Aske: "Ja, dat idee heeft eigenlijk nooit een kans gemaakt. Een 3D-omgeving zoals je dat ook wel in spelletjes ziet wordt gauw erg plat. Bovendien benadrukt het de geometrie sterk, die maar één onderdeel van de kracht van het huis is. En de vaak gebruikte panoramatechnieken zijn ook weer dodelijk omdat ze het lijnenspel vervormen, dus er was gauw consensus dat we het anders aan moesten pakken." Janine: "Ik ben al lang bezig met het integreren van beeld en geluid in websites dus voor mij stond het vast dat we op die manier te werk moesten gaan. Om de ruimtelijkheid van het huis weer te geven is video toch het meest voor de

Het Rietveld Schröderhuis in Utrecht (foto: Klaas Fopma)
© Gerrit Thomas Rietveld, Rietveld-Schröderhuis, c/o Beeldrecht Amsterdam 2006

hand liggende medium."

GEEN TOETERS EN BELLEN

Wie de website bezoekt valt het op hoe veel er is weggelaten: voor een moderne site die van nieuwe webtechnieken gebruik maakt is er erg sober te werk gegaan. Geen overbodige toeters en belLEN maar wel een eenvoudig en functioneel navigatiesysteem. En vooral: veel inhoud. Alle objecten van het huis worden beschreven en gekoppeld aan een stukje video. En er is veel video: van ontwerper/programmamaker Rob Schröder tot architectuur-historicus Gerrit Oorthuys, allemaal vertellen ze vanuit hun eigen beleving over het huis. Wie er aan begint kan uren zoet zijn, een privilege dat je niet hebt als je een rondleiding krijgt.

Janine: "Musea moeten wennen aan deze aanpak, maar uiteindelijk zal de erfgoedsector ook moeten inzien dat erfgoed van iedereen is. Erfgoed is ook geen statisch gegeven."

Aske: "Tot op zekere hoogte moet je natuurlijk streven naar het behoud van collecties, maar het is nu eenmaal zo dat niets voor de eeuwigheid is gemaakt. Het zijn de

mensen die bepalen hoe erfgoed ervaren wordt en hoe belangrijk het is. Een museum dat alles alleen maar conserveert wordt al gauw als stoffig ervaren. En musea hebben een taak om mensen te interesseren voor hun collectie. Op verschillende niveau's. Ik vind dat we daar met de Rietveld Schröder-site aardig in geslaagd zijn."

<http://www.rietveldschroderhuis.nl>

Waag Society creates virtual Rietveld Schröder House

RIETVELD'S FIRST REAL STRUCTURE

Anyone walking past this concrete but none too solid-looking construction in Utrecht would probably be unaware of the masterpiece they have just ignored. Yet we are speaking here of an architectural icon: the house that Gerrit Rietveld made for and, more especially, with Truus Schröder. This villa on the Prins Hendriklaan was the first real structure that Rietveld could claim to have designed. And it was no coincidence that it was Truus Schröder who presented him with this opportunity. She was his lover and muse and, following a stifling marriage, she had decided that she wanted space and a house without restrictions.

WELL-CONSIDERED WONKINESS

Anyone who has ever visited this house will have been struck by the wonky fashion in which some sections have been put together. But this is a well-considered wonkiness because Rietveld wanted the house to be able to adapt to its residents.

It was a house to be lived in rather than to be used as a museum piece. Hence, guided tours of the House are made under strict conditions. When the Mondriaan Foundation began to work with the Centraal Museum on the collection's digital version, the Rietveld-Schröder House was also an ideal point of departure for the innovative interface that the Foundation had in mind. Right from the beginning Waag Society had been asked to advise on the digitalisation process, and it accepted the challenge of making a website that would create an impression of the House's spatial qualities while not revealing all there is to see so that people would be encouraged to visit it in reality. This resulted in a multi-media website. Apart from interviews with various experts, this site includes parts of both the Rietveld and Rietveld-Schröder collections, which have now been made available digitally.

BLOOD, SWEAT AND TEARS

Waag Society's Aske Hopman and

Janine Huizenga were involved with the project and are clearly proud of the result, despite the fact that it cost copious amounts of blood, sweat and tears.

Aske: "The website is a relatively pure exponent of the Waag Society's philosophy about heritage. From our point of view, heritage belongs to everyone. You need to have the opportunity to make it your own: to connect it with your own story. Because this is the other side of our approach: we often think in narrative terms - on the basis of people's personal stories."

Janine: "The Centraal Museum was somewhat shocked by the initial results although they had already approved the concept and design."

Aske: "Museums still want to present their collections in an objective way, and sometimes have difficulty with our

it would be a genuine virtual guided tour.

Aske: "That idea never had a chance. A 3-D environment like the ones you see in games soon end up looking extremely flat. Moreover, it really emphasises the geometry, which is just one of the House's strengths. And those much-used panorama techniques are also lethal because they distort the interplay of lines. So we quickly reached a consensus that we had to approach it in a different way."

Janine: "I've been working for years on integrating sound and vision on websites so I soon realised that this was how we should set to work. Video really is the most obvious medium for depicting the House's three-dimensional qualities."

Janine: "Museums need to get used

Gerrit Rietveld (left) and Truus Schröder right

personal, subjective approach where you effectively view the house through the eyes of a particular visitor."

How did you set about your work?

Janine: "We began by thinking about the House's archetypal visitors: for whom are we actually creating this site? You end up with figures such as an art historian, an architectural student, an interior architect and a designer. So we let them tell their own stories. Each of them elucidates the same parts in a different way so that the site allows you to jump from subject to subject and from person to person. And that seems to work: You manoeuvre through the House in an intuitive way, and are looking at it through the eyes of the narrators."

At first I thought that the plan was for a three-dimensional environment, so that

to this approach, but ultimately the heritage sector must also realise that heritage belongs to everyone. Heritage is not some static given."

Aske: "Of course, to a certain extent you need to strive to maintain collections, but the fact is that nothing is created for all eternity. People determine how a heritage is experienced and how important it is. A museum that exclusively preserves will soon be regarded as being stuffy. And the task of museums is to interest people in their collections. I do feel that, at various levels, we have clearly succeeded with the Rietveld Schröder website."

<http://www.rietveldschroderhuis.nl>

(The website is bilingual: Dutch and English)

Connected2: More LiveArt!

door Margreet Riphagen

Toen het internet zijn intrede deed volgde de kunstwereld aanvankelijk schoorvoetend de ontwikkelingen. Inmiddels is er geen kunstacademiestudent meer die niet met nieuwe media weet om te gaan en begint de ouderwetse galerie aan een terugtrekkende beweging. De nieuwe media hebben definitief de kunstwereld veroverd. Waag Society was de laatste jaren aanwezig aan het front met het Connected! programma en zet dit nu voort met Connected2.

GEHEIMZINNIGE APPARATEN

Een tafel vol geheimzinnige apparaten die gemaakt zijn van keukengerei en bestuurd worden door iemand elders in de stad. Een dansvoorstelling samen met een dansschool aan de andere kant van de wereld: het internet is op ontelbare manieren in te zetten voor de beeldende kunst. Het eerste Connected-programma van Waag Society is vorig jaar afgesloten met de uitgave van een kloeki (Engelstalige) catalogus en inmiddels hebben de ministeries van Buitenlandse Zaken en Cultuur Connected2, het vervolg op het Connected-programma, beloond met een bijdrage.

CATALOGUS

Wie dit allemaal nog te abstract is werpe een blik in de Connected! LiveArt catalogus. In een aantal kleurige 'recepten' wordt beschreven hoe er met gebruikmaking van internet-techniek en wat huisvuil kunst kan worden gemaakt. Opvallend is hoe veelzijdig deze technologie kan worden

Beeld uit een van de performances in het kader van Connected!

/Image from one of the Connected! performances (Screenshot: Arjen Keesmaat)

toegepast: van audio-installatie tot genetwerkte performance, van kleine prikactie tot internationaal samenwerkingsproject: het is allemaal Connected!

Onderdeel van Connected! was een uitgebreid Artist in Residence-programma. Het vormde een van de pijlers van het internationale netwerk van Waag Society en gaf de organisatie de broodnodige input. Inmiddels delen kunstenaars over de hele wereld hun werk met elkaar, sterker nog, de communicatie is onderdeel geworden van veel digitale kunst, en het collaboratieve (samenwerking-)aspect wordt steeds belangrijker en bepalender.

PERFORMANCE, MEDIA ATELIER EN DEBAT

In Connected2 ligt de nadruk, meer dan in het eerste Connected-programma, op het dichten van de kloof tussen onderzoek naar nieuwe communicatietechnieken in beeldende kunst en de manier waarop mediatheoretici

met dit onderwerp omgaan. In het programma komen kunstenaars, wetenschappers en journalisten aan het woord. Het is opgedeeld in: Performance, Media Atelier en Debat. Elk thema representeert een brede context van kunst, wetenschap en filosofie. Het fysieke proces van samenwerking door middel van netwerken in het creatieve proces staat centraal. Culturele grenzen worden overschreden door genetwerkte internationale activiteiten. Wie meer wil weten over de projecten van het eerste Connected!-programma kan de projectsite bezoeken (zie onderstaande link). Tevens is hier de Connected! LiveArt catalogus als pdf te downloaden. Alle projecten en gebeurtenissen binnen het programma komen in deze catalogus naar voren. Wie meer wil weten over de gedrukte Connected! LiveArt publicatie, kan een mailtje sturen naar society@waag.org.

<http://connected.waag.org>

Connected2

When the internet first appeared, the art world followed its developments reluctantly. Nowadays every art student is well versed in the new media, and the old-fashioned gallery is on the way out. The new media have definitely conquered the art world and, over the past few years, Waag Society has been at the forefront with its Connected! Program, a tradition that it will now continue with Connected2.

A table covered with mysterious appliances that have been made out of kitchen utensils and controlled by someone located elsewhere in the city; a joint dance performance with a dance school on the other side of the world – these are just a few examples of how the internet can be deployed in countless ways for the visual arts. Waag Society's first Connected! Program has just been concluded with the publication of a hefty catalogue. In addition, the sequel to the Connected! Program has been awarded a contribution by the Dutch Ministries of Foreign Affairs and Culture.

If you find this all too abstract, just take a look at the Connected! LiveArt catalogue. A series of colourful 'recipes' explain how to make art through a combination of internet technology and a little cottage industry. What is particularly striking about this technology is that it can be applied in such a versatile way: from audio installations to networked performances; from modest lightning

strikes to international co-operative projects – it's all Connected!

Connected! also includes an extensive Artist-In-Residence Program. It forms one of the mainstays of Waag Society's international network, and provides the organisation with the necessary input. Nowadays artists from throughout the world share their work with each other. In fact, communication has become a frequent part of 'digital' art, and the collaborative aspect is becoming increasingly important and definitive.

More than the first Connected! Program, Connected2 focuses on bridging the gap between the researching of new communication technologies in the visual arts and the way in which media theoreticians deal with this subject. The program includes contributions by artists, academics and journalists. It has been divided into Performance, Media Studio and Debate. Each theme represents a broadly based context of art, learning or philosophy. The emphasis is on the physical process of collaboration by means of networks in the creative process. Cultural boundaries are transcended by networked international activities.

Further information about the earlier Connected! projects is available on the project site (see below), where you can also download the special Connected! LiveArt catalogue as a pdf file. All the program's projects and events are included in this catalogue.

<http://connected.waag.org>

Connected2 de/the start:

ANATOMICAL THEATER REVISITED

Donderdag 8 april 2006

De Nederlandse mediatheoretica Maaïke Bleecker van de School for Cultural Analysis (verbonden aan de Universiteit van Amsterdam) onderzoekt de verhoudingen van theater, lichaam en anatomie. Voor haar onderzoek zal ze een serie coördineren die bestaat uit een conferentie, een workshop, een publicatie en performances. In de Waag zal een installatie van de theatergroep Crash te zien zijn, gericht op theater en anatomie – het publiek reflecteert op de voorstelling binnen het kader van het Bleecker's onderzoek.

ANATOMICAL THEATRE REVISITED

Thursday, 8 April 2006

The Dutch media theoretician Maaïke Bleecker, who works at the University of Amsterdam's School for Cultural Analysis, examines the relations between the theatre, the body and anatomy. For her research, she will co-ordinate a series consisting of a conference, a workshop, a publication and performances. An installation by the theatre group Crash will be shown at the Waag, which focuses on theatre

and anatomy. The public will be able to reflect on this performance within the framework of Bleecker's research.

I-MAP-WORKSHOP

Week 15 (10-14 april 2006)

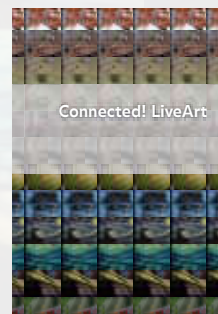
Imap is een 12 maanden durend Europees project samen met partners uit Griekenland, Bulgarije en Duitsland. Dit project wordt ondersteund door Culture 2000, het cultuurprogramma van de Europese Commissie. Intensieve workshops resulteren in een performance waarin kunstenaars en technici/programmeurs van de vier participerende instellingen samenwerken. Het project biedt de gelegenheid om de omstandigheden te onderzoeken waaronder geïmproviseerde live performances geproduceerd door mensen uit verschillende disciplines en culturen samenwerken.

De ruime periode waarin het concept tot stand komt en de vaardigheden die worden opgedaan zijn integraal onderdeel van het eindproduct, de genetwerkte performance op 14 september.

I-MAP WORKSHOP

(Week 15, 10-14 April 2006)

I-map is our year-long European project to be realised in co-operation with partners from Greece, Bulgaria and Germany. It is supported by Culture 2000, the European Commission's cultural program. Intensive workshops will result in a performance where artists and technicians/programmers from the four participating organisations will work together. This project provides an opportunity to investigate the circumstances in which improvised live performances can combine, as produced by people from different disciplines and cultures. The considerable period that it is taking to develop the concept and to acquire the necessary skills are integral parts of the final product: the networked performance to be held on 14 September.

Cover Connected! LiveArt

LEZERS WORDEN SCHRIJVERS

door Marie-José Klaver

Paul Witteman, Fons van Westerloo en Hedy D'Ancona zijn zomaar wat namen die je kan aantreffen op De Nieuwe Reporter. In rap tempo is de journalistiek van gezicht aan het veranderen. De krant is niet alleen geen meneer: het is ook allang geen krant meer. Marie-José Klaver interviewde mede-oprichter van de Nieuwe Reporter, journalist en onderzoeker Martijn de Waal.

Wat is De Nieuwe Reporter?

"De Nieuwe Reporter is een site over de ontwikkelingen in de journalistiek. Onlangs schreef de Amerikaanse mediawetenschapper Jay Rosen dat hij in al die decennia dat hij de journalistiek volgt, nog nooit zulke grote veranderingen zag als nu. Door nieuwe technologieën en bredere maatschappelijke ontwikkelingen verandert de manier waarop wij ons informeren en een mening vormen, en dit heeft ook allerlei gevolgen voor de publieke sfeer. Over het hoe en waarom daarvan gaat De Nieuwe Reporter."

KNOWLEDGE BASE

Hoe ziet De Nieuwe Reporter eruit?

"De site bestaat uit drie delen. Er is een weblog waarop we ontwikkelingen signaleren en bediscussieren - bijvoorbeeld: hoe gaan traditionele media om met lezersreacties op internet? Hoe komen jongeren aan hun nieuws? Leiden technologische ontwikkelingen tot een vrijere publieke sfeer in China? Wat zijn voorbeelden van goede online journalistiek? Hoe verandert p2p-technologie

de manier waarop wij straks televisie kijken? Daarnaast is er een onderzoeks-database waarin we allerlei onderzoeken naar ontwikkelingen in de media archiveren. En tot slot is er onze wiki, die het komende jaar moet uitgroeien tot een 'knowledge base', waarin informatie over de ontwikkelingen in de journalistiek is terug te vinden. Bijvoorbeeld: wat is podcasten, hoe ontwikkelt deze techniek zich, welke organisaties en personen houden zich er op welke manier mee bezig, hoe gaan luisteraars hiermee om en wat zijn de meest geslaagde voorbeelden? Doel van dit alles is het bij elkaar brengen van kennis en onderzoek, en het stimuleren van de discussie over en innovatieve toepassingen van al deze ontwikkelingen."

LEZERS WORDEN SCHRIJVERS

Wat is er 'nieuw' aan De Nieuwe Reporter?

"Het nieuwe slaat op de veranderingen in het medialandschap. Zowel het aanbod, de vorm, de distributie en het mediagebruik zijn aan het veranderen. Om een paar voorbeelden te geven: een abonnement op een krant is niet

meer zo vanzelfsprekend als vroeger; de relatie tussen journalisten en hun publiek is aan het veranderen; volgens sommigen moet journalistiek meer een conversatie worden, en minder een lezing. Lezers worden via weblogs en

Martijn de Waal

WIE IS MARTIJN DE WAAL?

Martijn de Waal (www.martijndewaal.nl) is geboren in 1972 in Zeist, maar groeide op in Dordrecht. Studeerde achtereenvolgens in Groningen, Amsterdam en Berkeley en woonde daarna in Amsterdam, San Francisco, Rotterdam en weer Amsterdam. Na zijn studie werkte De Waal eerst als journalist op de mediaredactie van de Volkskrant, daarna als free lancer vanuit Silicon Valley. In 2002 publiceerde hij bij uitgeverij Podium een journalistiek reisboek met de titel 'Amerika: Toets 1 voor het paradijs' over de alomtegenwoordige aanwezigheid van de mythe van de Amerikaanse Droom in het alledaagse leven, en de paradoxale spanning tussen individu en collectief die in die mythe besloten ligt. Voor de VPRO-radio maakte De Waal in 2003 een cross-media productie voor internet en radio over China: 'Zeven weken in China' (www.zevenwekeninchina.nl).

podcast zelf ook schrijvers. Informatie zal meer on-demand aangeboden gaan worden, de business modellen veranderen, etc. etc. Door het gebruik van nieuwe media ontstaat geleidelijk aan een nieuw medialandschap. Hoe gaat dat landschap er uit zien? Wie zijn de belangrijkste spelers en wat zijn hun agenda's? Hoe verhouden deze spelers zich tot het publiek? Hoe kunnen we waarborgen dat goede, onafhankelijke informatie toegankelijk blijft? Over dat soort vragen gaat DNR. Tegelijkertijd vragen wij ons ook af wat dit betekent voor journalisten. Welke vaardigheden moet een nieuwe reporter hebben. Moet hij ook flashanimaties kunnen maken? Of zelfs overweg kunnen met php? Daarbij proberen we ook zelf gebruik te maken van nieuwe middelen: we publiceren zelf podcast-interviews, maken gebruik van Web 2.0-achtige technologieën als Del.icio.us en Bloglines, hebben een Wiki opgezet en hopen dit in de toekomst verder uit te breiden."

GEMODEREERDE GROEPSWEBLOG
Wie maken De Nieuwe Reporter?
"De Nieuwe Reporter is een gemodereerde groepsweblog. Een pool van ongeveer 20-30 medewerkers levert bijdragen, maar we staan ook open voor de bijdragen van anderen. Jeroen van Bergeijk en Monique van Dusseldorp werken als vaste redacteurs mee, en Theo van Stegeren en ik zijn beide eindredacteur."

Waar bestaan jouw werkzaamheden uit?
"Die zijn min of meer gelijk aan de taken van een traditionele eindredacteur: onderwerpen bedenken, uitzetten onder de medewerkers, artikelen schrijven, modereren

van reacties, volgen van de ontwikkelingen op ons vakgebied, het bijhouden van technologische ontwikkelingen, nadenken over de ontwikkeling van de site zelf."

PRAKTISCHE FILOSOFIE

Hoe lang zijn jullie bezig geweest om De Nieuwe Reporter op te richten?

"Bijna een jaar. Die voorbereidingen bestonden uit twee delen: het ontwikkelen van het concept, wat gaan we precies doen, hoe pakken we het aan, hoe vertalen we dat naar een goede interface en het vinden van financiering. Uiteindelijk konden we hiervoor terecht bij het Bedrijfsfonds voor de Pers, de Stichting Democratie en Media en de Universiteit van Amsterdam."

Wat doe je naast De Nieuwe Reporter?

"Ik ben promovendus bij de vakgroep Praktische Filosofie aan de Rijksuniversiteit Groningen. Ik doe daar onderzoek naar nieuwe media en stedelijkheid. In de weinige tijd die dan nog overblijft ben ik freelance journalist en adviseur, vooral op het gebied van nieuwe media."

Wat is je favoriete website?

"Op ons vakgebied zijn dat de Online Journalism Review (www.ojr.org) en Poynter.org."

Wat is je favoriete boek?

"Ik lees graag non-fictie. Een van de interessantste boeken van de afgelopen paar jaar vond ik Ian Buruma's Bad Elements over China. Ik lees ook graag reisboeken in de stijl van V.S. Naipaul. Wat literatuur betreft houd ik van boeken die de tijdgeest in al hun nuances proberen te vatten of via het genre van de roman

belangrijke maatschappelijke issues beschrijven. Recente favorieten zijn Orhan Pamuk's Sneeuw en Rushdie's Shalimar de Clown. Ben ook fan van Neal Stephenson, Tom Wolfe, John Updike, David Mitchell en Michel Houellebecq."

<http://www.denieuwereporter.nl>

Readers become writers: the new journalism of the weblog

Well-known Dutch media people work for De Nieuwe Reporter. Journalism is changing fast... Newspapers have not only lost their respectability - they aren't even newspapers any more. Marie-José Klaver (writes a blog for the NRC Handelsblad) interviewed co-founder of De Nieuwe Reporter, journalist and researcher Martijn de Waal.

What is De Nieuwe Reporter?

"De Nieuwe Reporter is a site about developments in journalism. The American media scientist Jay Rosen wrote that in all the years he has researched journalism he has never encountered changes like those happening today. New technologies and social developments are changing the way we inform ourselves and form opinions, and this has repercussions for the public domain. How and why this is happening is the subject of our weblog."

KNOWLEDGE BASE

What does De Nieuwe Reporter look like?

"The site has three parts. First, there is a weblog where we describe and discuss developments. For instance, how do the traditional media handle letters to the editor via the internet? How do young people obtain their news? Are technological developments leading to a more free public domain in China? What are examples of good online journalism? How might P2P techniques change the way we watch TV in the near future?

Secondly, we have a 'research-base' where we archive research about media. And thirdly there's our Wiki, that will grow to be a 'knowledge base' where you can find information about developments in journalism. For example: what is podcasting, how is this technology developing, which organizations do it? Our goal is to bring together knowledge and research and to stimulate discussion about innovative applications of all these developments."

READERS BECOME WRITERS

What's new about De Nieuwe Reporter?

"The new ('nieuwe') in our name is about changes in the media landscape. The use of media is changing: a newspaper subscription is no longer the norm, and the relationship between

journalists and audience is changing; some think journalism should be a conversation. Readers become writers in weblogs and podcasts. There will be more on-demand information, business models will change, and so on.

The new media are creating a new media landscape, but what will it look like? Who are the players and what are their agendas? What is their relation to the audience? How can we guarantee that independent information will be accessible? But we also ask ourselves what all this means for reporters. What skills do reporters need? Do we need to be able to make Flash animations? Or use PHP?

We try to use these new means in De Nieuwe Reporter: We make podcasts, and we use Web 2.0 technologies like Del.icio.us and Bloglines."

PRACTICAL PHILOSOPHY

What is your job at De Nieuwe Reporter?

"I'm more or less a traditional editor: I think of subjects to write about, I write articles, moderate reactions, and I think about the development of our site."

What do you do besides De Nieuwe Reporter?

"I'm doing a PhD in Practical Philosophy at the University of Groningen - a small town in the north of the Netherlands. There I research new media and urbanisation. In the time that's left I do freelance journalism and some consulting."

What's your favourite website?

"The Online Journalism Review (www.ojr.org) and poynter.org."

<http://www.denieuwereporter.nl>

WHO IS MARTIJN DE WAAL?

Martijn de Waal (www.martijndewaal.nl) was born in 1972 in Zeist and grew up in Dordrecht. He studied in Groningen, Amsterdam and Berkeley and lived in Amsterdam, San Francisco, Rotterdam and finally Amsterdam again. After his studies De Waal worked as a journalist at the media department of the Volkskrant, and then as a Silicon Valley free-lancer.

NIEUWE PUBLICATIE

/New publication

Het is een mondvoll: Research Agenda's Developed in Creative Arts Labs (RADICAL) en het raakt direct aan Waag Society.

We zaten dan ook in het consortium samen met SMART-lab, ECI France en AudioRom Londen dat RADICAL mogelijk maakte. En nu is er dan de Guide to Good Practice: de weerslag van een intensief traject waar kunstenaars, wetenschappers en technici onderzoek deden naar het maken van (met name performance-) kunst met behulp van nieuwe media en het internet. Het boek bevat onder andere essays, case-studies en een stuk van Waag Society's Sher Doruff over ontwikkel-software KeyWorx.

It's a mouthfull: Research Agenda's Developed In Creative Arts Labs (RADICAL) and it's directly linked to Waag Society. We were in the consortium that made this possible. The Guide to Good Practice is the result of an intensive process where scientists, artists and technicians did research on the making of art by means of new media and the internet. The book contains case-studies, essays and an article by Waag Society's Sher Doruff about our developing software KeyWorx.

DEnieuweREPORTER

Nieuwe website Waag Society in de maak

Binnenkort zal de nieuwe website van Waag Society gelanceerd worden. De vorige website dateert van 2001.

<http://www.waag.org>

The new website of Waag Society will be launched in the near future...

<http://www.waag.org>

Meeting of the Minds

Op 8 februari 2006 kunt u onderdeel zijn van een bijzondere schooldag. 'Meeting of the Minds, terug naar de school van de toekomst', is een co-productie van Nederland Breedbandland, Electronisch Platform Nederland, Platform voor de Informatiesamenleving en Waag Society. Op deze interactieve en resultaatgerichte bijeenkomst gaat het over de invloed van digitale veranderingen op de levensstijl van kinderen en jongeren in het onderwijs. 'Meeting of the Minds' is bedacht tijdens vijf intensieve workshops in november en december 2005.

Samen met jongeren en vertegenwoordigers uit het onderwijs, de overheid, de ICT-sector en de creatieve industrie wordt u ondergedompeld en aan het werk gezet in nieuwe leeromgevingen. U ondergaat zelf hoe leerlingen

nu al communiceren en samenwerken en beleef hoe breedbandige toepassingen, kunst en creativiteit het onderwijs een heel nieuw aanzien geven. Onder leiding van Willem Vermeend (voorzitter NBL) en Wim Deetman (voorzitter Raad van Toezicht EPN) wordt er bovendien over diverse vragen van gedachten gewisseld. Locatie: Mondriaan Onderwijsgroep, Den Haag.

<http://www.nederlandbreedbandland.nl>

MEETING OF THE MINDS

Find out about the way in which young people really communicate and learn by attending a special school day on 8 February 2006! 'Meeting of the Minds; Back to the School of the Future', is an interactive and result-oriented event that will highlight the influence of digital changes on the lifestyles of children and young people in education. You will be immersed and then set to work in new learning environments along with young people and representatives of education, the government, the IT sector and the creative industry.

You will experience for yourself how pupils communicate and co-operate, and will also see the way in which broadband applications, art and creativity have combined to change the face of education.

<http://www.nederlandbreedbandland.nl>

Lancing MonsterMedia

Op 8 februari 2006 vindt in het Museum voor Communicatie in Den Haag de feestelijke lancering plaats van MonsterMedia. MonsterMedia is een online media-educatieve leeromgeving voor de groepen 7 en 8 van het primair onderwijs, geïnitieerd door Kunstgebouw en gerealiseerd door Waag Society. Vanaf februari is MonsterMedia beschikbaar voor alle basisscholen in Zuid-Holland. Informatie en aanmeldingen op:

<http://www.monstermedia.nl>

LAUNCHING MONSTERMEDIA

On 8 February 2006, a party will be held at The Hague's Communication Museum to celebrate the launch of MonsterMedia. MonsterMedia is an on-line media educative learning environment for the top, primary school classes. Waag Society developed MonsterMedia in co-operation with Kunstgebouw. From February onwards, MonsterMedia will be available to every primary school in the Province of South Holland. For further information and registration:

<http://www.monstermedia.nl>

Waag Society op CeBIT

CeBIT 2006 is de grootste IT beurs ter wereld. Meer dan 6.500 bedrijven en organisaties uit 60 landen worden vertegenwoordigd in een krankzinnige mierenhoop waar iedereen die wat betreft op ICT-gebied elkaar treft. Waag Society presenteert diverse prototypes en projecten. Op CeBIT komen de laatste ontwikkelingen aan de orde, worden recente hoogstandjes en trends

in de informatietechnologie gepresenteerd en valt er te genieten van nog veel meer digitaal vermaak. Waag Society staat in Hal 9 in het Nederlandse Future Parc paviljoen dat het Ministerie van Economische Zaken overigens op de valreep besloot te ondersteunen. CeBIT: van 9 - 15 maart in de Hannover Messe.

<http://www.hf-netherlands.com>
<http://www.cebitt.com>

WAAG SOCIETY ON CEBIT

CeBIT 2006 is the largest IT fair in the world. More than 6,500 companies and organisations from sixty countries will be represented in a crazy anthill of an event for everybody who is anybody in IT. Waag Society will be present. The latest developments will be discussed at CeBIT, and recent trends in information technology will also be presented along with plenty of digital fun. Waag Society will be located in Hall 9 of the Dutch Future Parc pavilion, which the Dutch Ministry of Economics decided to support at the last minute. CeBIT will be held from 9 to 15 March at the Hannover Messe.

<http://www.cebitt.com>

Strp: de Verboden Stad komt tot leven

Ooit bood Philips ruimte aan pioniers op het gebied van kunst en technologie in Eindhoven. Obscure componisten als Dick Raaijmakers en Edgar Varese, maar ook architecten als Le Corbusier en Iannis Xenakis experimenteerden er op los. En nu is er dan Strp. Strp is een nieuw initiatief van acht mensen, de New Arts Foundation. Het festival laat populatuur, kunst en technologie met elkaar experimenteren. Strp is geïnspireerd door het Berlijnse Transmediale, waar muziek en kunst een grote rol spelen. Het festival is opgedeeld in verschillende thema's. Nu-Live is een programma waarin geëxperimenteerd wordt met nieuwe vormen van elektronische performances en live muziekperformances. Live cinema, Gesamtkunst met beeld

en geluid, is een belangrijk nieuw instrument in de performance-kunst en dit zal op verschillende manieren tot uiting komen. In het 'Press Start'-onderdeel worden computergames en interactieve, spelgerichte spectaculaire installaties gepresenteerd. 'RE', is een remix-project waarbij onder andere het werk van modern klassiek componist - en Stripp-S-oudgediende - Dick Raaijmakers onder handen wordt genomen. Ook zal er een cd verschijnen met de remixen die door vijftien acts worden gemaakt. De internationale robotkunst wordt vertegenwoordigd in 'We are the Robots': van lief, klein en breekbaar tot groots, spectaculair en industrieel. Voor de laatste update van het programma zie:

<http://www.strp.nl>

STRP: THE FORBIDDEN CITY COMES TO LIFE

Philips in Eindhoven used to provide space for the pioneers of art and technology. Here, not only internationally celebrated composers such as Iannis Xenakis, Dick Raaijmakers and Edgar Varese, but also architects including Le Corbusier were able to experiment to their hearts' content. But that was 50 years ago. Now there's Strp. Strp is a new initiative consisting of eight people, who are known as the New Arts Foundation. The festival promotes experimentation between pop culture, art and technology. The festival is divided into various themes. Nu-Live is a program involving experimentation with new forms of electronic and live music performances. Live cinema, the synthesis of sound and image, is an important new tool for performance art, which will be demonstrated in various ways. Computer games and spectacular, interactive game-oriented installations will be presented in the Press Start section. RE is a remix project that includes the reprocessing of the work of the modern classical composer and Stripp-S veteran Dick Raaijmakers. A CD will also be brought out that will consist of the remixes of 15 acts. International robot art will be represented in 'We are the Robots': from cute, small and fragile to vast, spectacular and industrial. Please check for the program's latest update please check:

<http://www.strp.nl>

ICT-Kenniscongres

Voor de vierde keer wordt op 10 en 11 april het ICT-Kenniscongres georganiseerd in de RAI in Amsterdam door SenterNovem en NWO Exacte Wetenschappen. Een van de onderwerpen is de Creative Industrie onder het motto: 'gaming is de toekomst voor samenwerken, beslissen, communiceren en leren'.

De vragen die in dit programma aan de orde komen zijn: 'wat zijn nu eigenlijk de 'best practices' op het gebied van echte innovatie met ICT?' en 'welke onderzoeksvragen spelen er een rol binnen de creatieve industrie?' Om scholieren meer bij de ICT-wereld te betrekken wordt er dit jaar een nieuw element geïntroduceerd in de vorm van een extra programma voor scholieren uit de eerste drie leerjaren van het voor-gezet onderwijs. Meer informatie:

<http://www.ict-kenniscongres.nl>

KNOWLEDGE SEMINAR

On 10 and 11 April 2006, SenterNovem and NOW will be organizing the 'ICT-Kenniscongres' (knowledge seminar) for the fourth time at Amsterdam's RAI. Creative Industry will be one of the subjects of this IT congress, and will be viewed from the perspective of 'gaming is the future for collaboration, decision-making, communication and education'. The issues that will be discussed in this program are: What are the best practices for true innovation in IT? and 'Which research issues are involved with Creative Industry?' An extra program will be introduced this year for pupils from the first three years of secondary education so as to increase their involvement in the IT world.

<http://www.ict-kenniscongres.nl>

AGENDA /Diary

Theatrum Anatomicum

WOENSDAG 22 FEBRUARI 2006, 20.00 uur

Het einde van Nederland in 12 delen. Deel 1: Monetaire Unie opgeheven door Rob van Kranenburg en de rebellen.

WEDNESDAY 22 FEBRUARY 2006, 8.00 pm

The end of the Netherlands in 12 parts. Part 1: the end of the Monetary Union by Rob van Kranenburg and his rebels.

VRIJDAG 3 MAART 2006, 20.00 UUR

Lost & Found; <http://www.lost.nl>

FRIDAY 3 MARCH 2006, 8.00 pm

Lost & Found; <http://www.lost.nl>

DONDERDAG 8 APRIL 2006

Anatomical Theater Revisited

In het kader van het onderzoek van de Nederlandse mediatheoretica Maaïke Bleecker van de School for Cultural Analysis (verbonden aan de Universiteit van Amsterdam) een installatie van de theatergroep Crash.

THURSDAY 8 APRIL 2006

Anatomical Theater Revisited

The Dutch researcher Maaïke Bleecker of the School for Cultural Analysis of the University of Amsterdam presents an installation of theatre group Crash in the Theatrum Anatomicum.

MAANDAG TOT EN MET VRIJDAG 10-14 april 2006

I-map-workshop in het kader van Connected2, zie ook pag. 18

MONDAY TILL FRIDAY 10-14 APRIL 2006

I-map-workshop in the Connected2 programme, see also page 18.

VRIJDAG TOT EN MET ZONDAG 24-26 april 2006

EU-INDIA workshop

In het kader van het EU-India programma, meer informatie t.z.t. op de website

FRIDAY TILL SUNDAY 24-26 April 2006

EU-INDIA workshop, details to follow on the website.

